

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 29. listopadu 2018 Mgr. Karlem Governacem jako samosoudcem v hlavním líčení

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**, doručovací adresa: **XXX**, **XXX**,

je vinen, že

veden motivací minimálně zastrašit, nebo se pomstít za to, že byl obyvateli rodinného domu č.p. **XXX** v obci **XXX**, konkrétně majitelkou **XXX**, koncem dubna 2017 vyhozen, dne 29. 6. 2017 krátce před druhou hodinou ranní bez povolení vstoupil neuzamčenou, ale zavřenou brankou na oplocený pozemek u rodinného domu č.p. **XXX** v obci **XXX**, načež na části zahrady před vchodovými dveřmi do domu (poblíž dětské zahrádky) sebral na zemi položený kámen o rozměrech 22x16x4,5cm, vážící cca 1,5 kg, který vhodil do pravého okna v přízemí domu (při pohledu z ulice), přičemž kámen prolétl skleněnou výplní a vlétl do místnosti, ve které v tu dobu spali **XXX**, nar. **XXX**, a **XXX**, nar. **XXX**, což obžalovaný nemohl vědět, tyto osoby však kámen přelétl a spadl za postele na zem, nicméně na **XXX** a **XXX** se vysypala část skla z rozbitého okna, avšak v době, kdy v domě obžalovaný ještě bydlel, v předmětné místnosti, kam vhodil kámen, spávaly malé děti, a to **XXX**, nar. **XXX**, **XXX**, nar. **XXX**, a **XXX**, nar. **XXX**, o čemž měl obžalovaný povědomí, tudíž mohl předpokládat, že vhozením kamene do místnosti skrz zavřené okno v nočních hodinách může zasáhnout jmenované děti a způsobit jim například zranění v podobě poranění kůže zejména v obličejí, a to od rozbitého skla, či vážnější zranění v podobě poranění očí, také od dopadajících střepů z rozbitého skla, případně i různé pohmožděniny při dopadu kamene přímo na spící děti; výše popsaným jednáním ve spojení s předchozími slovními výhrůzkami, v podobě například zlámání rukou a nohou, podříznutí či podpálení domu (sdělovanými

telefonicky a přes sociální sítě), obžalovaný vyvolal u poškozených XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX, a XXX, nar. XXX, obavu z dalších ataků, strach o jejich zdraví a život a zdraví v domě přítomných dětí, neboť dříve vyslovené hrozby obviněným považovali po předmětném útoku za reálné, proto ihned poté zavolali policii; rozbitím okna obžalovaný způsobil poškozené XXX škodu ve výši 2 000 Kč,

tedy

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, a to na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,
- vyhrožoval jinému usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného.

čímž spáchal

- pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku,
- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku,
- porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za tyto přečiny a za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán na vinu trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 5. 2018, sp. zn. 4 T 73/2018, který nabyl právní moci 30. 7. 2018, podle § 146 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pět) let**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest **propadnutí věci**, a to malířského kbelíku bílé barvy s růžovým víkem, kovovým uchem a provázkem červené barvy, který je přivázaný na rukojeti a obsahujícím 632 g konopí a 34,7 g stonků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozené **XXX**, nar. XXX, bytem Shodu s prvopisem potvrzuje Yveta Moučková.

XXX, ve výši 2 000 Kč.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 5. 2018, sp. zn. 4 T 73/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný veden motivací minimálně zastrašit, nebo se pomstít za to, že byl obyvateli rodinného domu č.p. XXX v obci XXX, konkrétně majitelkou XXX, koncem dubna 2017 vyhozen, dne 29. 6. 2017 krátce před druhou hodinou ranní bez povolení vstoupil neuzamčenou, ale zavřenou brankou na oplocený pozemek u rodinného domu č.p. XXX v obci XXX, načež na části zahrady před vchodovými dveřmi do domu (poblíž dětské zahrádky) sebral na zemi položený kámen o rozměrech 22x16x4,5cm, vážící cca 1,5 kg, který vhodil do pravého okna v přízemí domu (při pohledu z ulice), přičemž kámen prolétl skleněnou výplní a vlétl do místnosti, ve které v tu dobu spali XXX, nar. XXX, a XXX, nar. XXX, což obžalovaný nemohl vědět, tyto osoby však kámen přelétl a spadl za postele na zem, nicméně na XXX a XXX se vysypala část skla z rozbitého okna, avšak v době, kdy v domě obžalovaný ještě bydlel, v předmětné místnosti, kam vhodil kámen, spávaly malé děti, a to XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX, a XXX, nar. XXX, o čemž měl obžalovaný povědomí, tudíž mohl předpokládat, že vhozením kamene do místnosti skrz zavřené okno v nočních hodinách může zasáhnout jmenované děti a způsobit jim například zranění v podobě poranění kůže zejména v obličejí, a to od rozbitého skla, či vážnější zranění v podobě poranění očí, také od dopadajících střeptů z rozbitého skla, případně i různé pohmožděniny při dopadu kamene přímo na spící děti; výše popsáním jednáním ve spojení s předchozími slovními výhrůžkami, v podobě například zlámání rukou a nohou, podříznutí či podpálení domu (sdělovanými telefonicky a přes sociální sítě), obžalovaný vyvolal u poškozených XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX, XX, nar. XXX, a XXX, nar. XXX, obavu z dalších ataků, strach o jejich zdraví a život a zdraví v domě přítomných dětí, neboť dříve vyslovené hrozby obviněným považovali po předmětném útoku za reálné, proto ihned poté zavolali policii; rozbitím okna obžalovaný způsobil poškozené XXX škodu ve výši 2 000 Kč.

2. Obžalovaný se k žalovanému jednání v přípravném řízení v zásadě doznal, když připustil, že jednal, zkratkovitě v situaci, kdy byl vyprovokován poškozenými, konkrétně ten den XXX, přičemž v domě společně s nimi v minulosti delší dobu bydlel a po dohodě s majitelkou domu dělal v budově správce a v této souvislosti poukázal na vzájemné finanční problémy, které s obyvateli domu (s poškozenými v této trestní věci) měl, nechtěl však nikoho zranit, děti v místnosti tu noc, kdy do místnosti vhodil kámen, nespaly. Obžalovaný ke své současné situaci doplnil, že pracuje jako XXX. Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného a jeho výpověď tak byla podle § 207 odst. 2 tr. řádu čtena.

3. Obžalovaný je usvědčován, kromě svého doznání, výpovědí poškozených svědků, z nichž se však žádný k hlavnímu líčení na předvolání soudu bez omluvy nedostavil a jejichž záznamy o podaných vysvětleních tak byly se souhlasem procesních stran podle § 211 odst. 6 tr. řádu při hlavním líčení čteny. Jednalo se o podaná vysvětlení osob - XXX č.l. 11-13, XXX č.l. 24-17, XXX č.l. 18-19, XXX. 32-33 a XXX č.l. 38-41. Všichni svědci v zásadě obdobně vypověděli, jakým způsobem jim obžalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje Yveta Moučková.

vyhrožoval, případně je slovně napadal a popsali také incident, při kterém obžalovaný vhodil kámen do místnosti, kde v tu dobu spal XXX a XXX, přičemž v dřívějším období v místnosti spávaly ještě nezletilé děti. Okolnosti trestné činnosti obžalovaného, stejně jako výše jím způsobené škody, jsou dokumentovány odborným vyjádřením a zpracovanou fotodokumentací objektu i protokolem o ohledání místa činu, včetně posouzení předmětného kamene, který byl do domu obžalovaným vhozen.

4. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokusu přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1,2 písm. b) tr. zákoníku, protože se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, a to na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Současně obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1,2 písm. c) tr. zákoníku, protože vyhrožoval jinému usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal se zbraní a přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, protože neoprávněně vnikl do obydlí jiného.

5. Obžalovaný vstoupil na oplocený pozemek neuzamčenou brankou, přičemž z nemovitosti byl dříve vykázán, odkud vhozeným kamenem rozbil skleněnou výplň oken do místnosti, ve které v tu dobu spaly dvě dospělé osoby a ve které v předcházejícím období spaly nezletilé děti mladší patnácti let a současně takto jednal poté, co v předcházejícím období prakticky všem obyvatelům nemovitosti různě vyhrožoval újmou na zdraví či majetku tak, jak je popsáno v popisu skutku rozsudku. Obžalovaný své jednání vysvětlil předchozími vleklými spory s nájemníky domu a připustil, že jednal neuváženě, resp. zkratkovitě, neboť tento konkrétní den byl ještě navíc vyprovokován XXX. Tato skutečnost však nemůže nic měnit na faktu, že obžalovaný sice znal dispoziční členění nemovitosti, ve které se v předchozích letech běžně pohyboval jako nájemník, případně správce objektu za účelem jeho údržby i bydlení, nicméně dva měsíce po opuštění objektu nemohl vědět, ve které místnosti nájemníci aktuálně nocují, případně kde přesně spí malé děti, přičemž v minulosti děti spaly právě v té místnosti, která byla terčem útoku obžalovaného. Tyto aspekty, podle názoru soudu, svědčí pro eventuální úmysl obžalovaného, tedy úmysl nepřímý, někoho zranit, neboť způsob a charakter útoku obžalovaného na místnost v domě, konkrétně těžkým kamenem, který ještě při průletu oknem pochopitelně musel rozbít sklo, které se nekontrolovaně a mimo možnost jakéhokoli ovlivnění ze strany obžalovaného roztržilo směrem do místnosti a mohlo kohokoli zranit. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka trestných činů, jako forma zavinění byl shledán u všech přečinů úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činů pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

6. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil násilné trestné činnosti, ovšem ve formě pokusu, v minulosti již sklony k tomuto druhu trestné činnosti vykázal, byť záznamy v rejstříku trestů byly dotčeny amnestií a obžalovaný tak, alespoň z hlediska rejstříku trestů, vykazuje fikci beztrestnosti. Při úvahách o trestu soud akcentoval doznání obžalovaného i časový odstup od spáchání trestné činnosti, pozitivně je soudem vnímána i tak skutečnost, že obžalovaný v současné době žije řádným životem, pracuje a XXX. Přitěžující okolností je pak v posuzované věci spáchání více trestných činů. Obžalovaný byl v mezidobí od spáchání projednávané trestné činnosti odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4. 5. 2018, sp. zn. 4 T 73/2018, k podmíněnému trestu v trvání

Shodu s prvopisem potvrzuje Yveta Moučková.

jednoho roku se zkušební dobou v trvání pěti let a k trestu propadnutí věci pro spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, trestní příkaz nabyt právní moci 30. 7. 2018. Z uvedeného vyplývá, že soud neměl jinou možnost, než ukládat obžalovanému trest souhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku v mezích zákonné trestní sazby podle § 146 odst. 2 tr. zákoníku (ohrožen trestní sazbou 1 – 5 let), přičemž podmíněný trest ve výši dvou let, tedy na úrovni 1/3 zákonné trestní sazby, resp. navýšený o jeden rok se shodnou zkušební dobou v trvání pěti let oproti trestu již dříve pravomocně uloženému, soud shledal jako dostatečný i s přihlédnutím k tomu, že byl ukládán celkem za čtyři trestné činy. Shodně s dříve uloženým trestem propadnutí věci byl tento výrok z rušeného trestního příkazu převzatý do aktuálně čerstvého rozhodnutí soudu.

7. Protože se poškozená XXX připojila včas a řádně se svým nárokem na náhradu škody, který byl objektivně prokázán, byla jí náhrada škody ve výši 2 000 Kč za rozbitou skleněnou výplň okna přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 29. listopadu 2018

Mgr. Karel Governac v. r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Yveta Moučková.